

eninger, at jeg havde skrevet til og indbudt Kvægavlsforeningerne til et Møde i Skanderborg, og at en Del havde efterkommet denne Opfordring. Der er ikke et sandt Ord deri, ikke eet, og jeg vil for Resten kunne bevise det blot ved at henvisse til Betænkningen. Der vil man kunne se, at det ikke passer. Dette Møde i Skanderborg var fremkaldt ved et forudgaaende Møde i Randers, hvor Fællesledelserne for Kvægavlsforeningerne havde vedtaget Udtalelser, som bleve indsendte til Udvalget. Dette Randersmøde blev afholdt den 22de December, og Skrivelsen til Udvalget er dateret den 9de Januar, og jeg blev først bekendt med denne Skrivelse efter Juleferiens Slutning, da jeg var kommet herind. Det var først, efter at denne Skrivelse var vedtagen, altsaa efter at Mødet i Randers var afholdt, at nogle Mænd tog Initiativet til at sammenkalde og indbyde til Mødet i Skanderborg. Det var altsaa ganske andre, der sammenkaldte til dette Møde end mig. Jeg havde ganske andet at bestille i Juleferien, jeg er Sogneraadformand, saa at jeg havde saa meget at tage Vare i den Tid, at jeg ikke mærkede noget videre til nogen Juleferie. Ved at se efter i Betænkningen, Till. B., Side 99—100, ville ærede Medlemmer finde den Udtalelse, som fremkom af dette Møde, og som er underskrevet af Formanden for Grimstrup Kvægavlsforening, forhenværende Folketingsmand Kr. Jørgensen, og Formanden for Nebsager Kvægavlsforening, Dyr-læge Sander-Larsen, og saa vidt jeg husker, var det ogsaa disse to Mænd, som indbød til dette Møde. Jeg skal ganske vist indrømme, at jeg var til Stede ved dette Møde, thi jeg er Formand for en jydsk Kvægavlsforening, og da det just var de jydsk Kvægavlsforeningers Formænd, der vare indbudte, var det rimeligt, at jeg ogsaa kom til Stede og ogsaa gav mine Anskuelser til Kende. Der var ogsaa Mænd til Stede, som ikke vare indbudte, nemlig Repræsentanter for Avlscenterne og for Avlscenterudvalget, og skønt de ikke vare indbudte, havde disse Herrer ogsaa deltaget i Forhandlingerne, men deres Anskuelser vandt ingen Tilslutning. Den ærede Ordfører kom, idet han omtalte dette Møde, ind paa et andet Forhold og nævnte Konsulent A. Jensen, Skanderborg, som var bleven smidt ud af Kvægavlsforeningen, sagde han, som Repræsentant i Husdyrsudvalget. Ja, det hænger saaledes sammen, at hele den Repræsentation, som baade den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer sigte til, har udtalt sig for

Opdrætterforeninger, og denne Repræsentation bestaar af Formændene for Fællesledelserne af samtlige jydsk Kvægavlsforeninger. Saa vidt jeg husker, er der 13 Fællesledelser i Jylland. Der var altsaa 13 Mænd, som mødtes i Randers og vedtog disse Udtalelser i Fjor, og af disse samme 13, som vare samlede i Aar, vælges 1 Medlem af Foreningen af jydsk Landboforeningers Husdyrsudvalg. Der var 8, der stemte paa en anden Mand end A. Jensen, medens 5 stemte paa ham. Det Møde, som jeg omtalte, var derimod sammenkaldt direkte af Kvægavlsforeningerne, og der kom over 100 Repræsentanter for disse Foreninger til Stede, og de vedtog en Udtalelse i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, som Mindretallet her har stillet. Den ærede Ordfører sagde endelig, at jeg havde bedt om at komme med til Konsulentmødet her nede. Heller ikke det er der et sandt Ord i, men Sagen er, at jeg var til Stede efter Indbydelse, og der var ogsaa andre Medlemmer til Stede, bl. a. det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) og det ærede Medlem for Slagelse (Bing) og enkelte andre. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa misundelig, fordi han ikke kom med og ingen Indfyldelse har faaet. Men dette, at denne Anskuelse, som jeg har fremsat her og paa Konsulentmødet og ovre i Jylland ved Kvægavlsforeningernes Møde, hvor praktiske Landmænd mødtes, har vundet Tilslutning af disse, er i Virkeligheden det mest eklatante Bevis paa, at det, som Mindretallet foreslaar, finder Befolkningens Tilslutning.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), som i Gaar talte paa Socialdemokraternes Vegne, antager jeg — i alt Fald er han Socialdemokraternes Medlem i Udvalget — er dels ved den Stilling, han i det hele taget er kommen til at indtage i Udvalget, dels ved sit Forsvar derfor i Gaar, kommet til at bevæge sig noget paa temmelig slap Line; men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det gik storartet for ham, han holdt Tungen lige i Munden, og der var intet i Vejen. Jeg kan ikke nægte, at som det har forundret den højtærede Landbrugsminister, saaledes har det ogsaa forundret mig at se det ærede Medlem tage denne Stilling i Udvalget. Det forundrer mig nemlig, at Socialdemokraterne kunne sluge en Kamel som den i §§ 18 og 19. Derved vil, som jeg har nævnt tidligere, et saa kapitalstærkt Selskab som „Frem“ med Loven i Haanden — for saa vidt de